

Отъ вѣкъ на вѣкъ все бой упоренъ . . .
И често съ смѣлий си замахъ
Народа й хвѣрлялъ гнетъ позоренъ,
Трошилъ ярема си на прахъ.
Но никога викътъ свободни
Не се е чувалъ тѣй далекъ —
Цѣлъ свѣтъ разклатилъ съ своя екъ —
Катъ този кличъ международни:

Пролетарии въ цѣлъ свѣтъ,
Сберете се въвъ друженъ станъ!
За бой, за бой,
За смъртенъ бой
Стани, народъ-титанъ!

Врагътъ ни ѹ силенъ, буржуата!
Но дебнимъ го за страшенъ сѫдъ!
Зарадъ безмилостна разплата
Гробаритъ му вечъ ламтятъ . . .
Той самъ съ ржката си безпечна
За насъ фаталний мечъ кове —
О дайте го! Прѣзъ мракове
Ше стигнемъ свободата вѣчна!

Пролетарии въ цѣлъ свѣтъ,
Сберете се въвъ друженъ станъ!
За бой, за бой,
За смъртенъ бой
Стани, народъ-титанъ!

Не се боимъ отъ бой сурови:
Катъ махнемъ ваший кървавъ пиръ,